श्चितान् । यथायोभं यथावाभं तथा पात्राणि कारयेत् । विना पात्रेण यः क्यांत् प्रतिष्ठा यश्चिकीं कियाम् । विभवा भवते सर्वावाङ्गादिधनापद्याँ दावयद्धे दानपात्रवच्चणादिकं ३५१० छ छत्तम् । पाकपात्रवच्चणादिकं पाक्षणद्धे ४२८१७० दृथ्यम् ।

पात्रट प्र• पातेव पिनिन्न बाटित बाट् खाच्। १कपेटे श्वाचे मञ्चन ।

पातटीर उ॰ पातेव पिवन् रचित्र वा चटित घट वा॰ रंरन् । १ विचतव्यापारयुते सन्त्रिष २ वी हपात्रे १ कांस्थात्रे १ रजतपात्रे ५ विचाने ६ वावके च मेदि॰ ।
७ पिकामे प्रकाशे १ विचाने ६ वावके च मेदि॰ ।
७ पिकामे प्रकाशे १ विचाने हवावरे प॰ जटाध॰ ।
पात्रपाच ति॰ पात्रं पाचर्यात पाच-व्या उप॰ ४०। पात्रपात्रसंस्तार ५० ६ त० । पात्रगुत्रो स्टळ्नवादिना पात्रमार्जने प्रोटी यद्धच॰ ।

पातासादन न॰ ६त॰। वत्तपाताणां विकासमेच यत्त-निष्पादनाय स्थापने यत्तपातासादनक्रमस्तु कात्या॰श्री॰ १११५ स्द॰ तङ्गास्त्रे उक्तो यथा

''त्यां नि होत्रक्षीस्त्रकपार्व प्रवालवालिनसन् ष्तवम्यनं दवद्वपनमध्यन्त्रं ८स्॰ 'स्त्राक्षपानसित्येकव॰ द्वावादिद्मेकं दन्दम् तेन वक्किश्चरिष कपाबैरेकमेव पाल-मिति इष्टब्यम् । कपाचानि च भिद्मस्य चटादेयां द्वाचि वाभिज्ञान्त्रपि रौडियकपाजवन् निर्मितानि भवनीत्वेके इति धूर्त्तं खासिनः । यूर्यं च नडतृष्णमयनिषीकानिर्मितं वेष्ट्बनिर्मितं वा भवति । अर्थवञ्च येन येन पाले-चाल प्रयोजनं तेवां सर्वेवासप्योगक्रमेचासादनस्। तवा च कालायनः पाचं प्राञ्च स्ट्रायं सभी-पतः । तत्तवा साद्येदुद्व्यं बद्यवा विनियुक्वते इति तत्र वस् अनी वा पाली वा क्रीइयो बवा वा तत्र वस व्यनोत्री इययानीयगाय पात्रीत्री स्या पालीयवा-ये ति या पनिलक्को देनानि पनिले च उपनेषः रांयवनाः यंसदर्वं च बाज्यस्याची खाज्यं च समावस्थायां दोइन चत्रचम्, वेदार्थः कुणस्रष्टः, दिचनार्था चन्वाहार्यः तर्ष्यु बाव दर्भतयमध्यय इभ्रो विश्व सुवी जुह्न उपसर्भ्या च प्राधित्र इरणे स्तावदानं च हे पुरी-डायपाल्यो इति ककार्यः। तद्युक्तमिति केचित्। सद्भाषान्तरद्भातेषु सादनप्रतामनीपसर्चाद्छे-बका एव दर्यनात्। यशेष्ट्रापाली पिष्टपालत्रोरभेद-

माज्ञ सद्धि चयुक्तम् याचान्तरस्त्रवेष तथोभेददर्शनात् तथा च तैतिरीयस्त्रम् "प्राधित्रहरणं चेडापातं च मेचणं च पिष्टपाली चेति" विक्रती चातुर्माखादी यत चर्नादिभिव्येय हिताः पुरोखायाः तत्र भवत पुरोखाय-पालीभेदः। याक्त यनक्याच परिधयः क्रियाचीर्षं होत्बदनं च इड़ायाली घड़क्तं च खलधांनकटः पूर्णपालं च पच्चे कर्नापाणी समिद्यासादाते परिधी-नामपि प्रथमासादनमलादयकालके भूपके एकविंगति-बाडतेभाव तकादेवभात् लीख काडान्यादाय विक-ल्पेन परिधिपरिधानविधानात्। एवमत पात्राचा-सपादानक्रमेचाचादनस्क्रम् । यस यस पात्रस वेत क्रमेच त्थाचादनम् एवं च तुत्ररां दशर्थता भवति खाघरं च विनियोगक्रमेचासादने च तथा न खात इवियं चये पात्राः इविद्वास च देशविषकाति चाच्य निवांपे स्थाल्याच्य स तक्षादुपादानक्रम एव पित्-भतियात्तिकवस्मतः पात्राचादने युक्तः। कवाचायां सु विनियोगक्रमेणासादनमाडः"। सत् अर्थवच्चेत्य के-र्येषा यथा यत यत यस यसोपयोगस्तस तस तत तताबादनम् । तत्स्यानप्रकारी च तद्तत्तत्त्व स्त्रेष द्यो पालिक नि॰ पालस वापः वन्। पालवापचेलादौ स्तिया विचात् कोष पालिको चेलभक्तिः वि· कौ ·। पाल समावति अपहरित आहरित वा ठअ। पात्राव हार-कारौ स्तियां डोप्। यच ख। पातीच ततार्थे स्तियां भातिय ति - पालमईति च । पालाई पच यत्। पालप्र पात्रीय न पात्रे पाधु वा छ। पात्रसाधौ यज्ञद्व्ये ् [यज्ञद्रव्ये । पात्रीव(र) प्रन व्यक्ष चादि । पार्ली रा(वा)ति रा-(वा) क। पात बहुल ए॰ व॰ व॰। पाले भोजनसमये एव बहुबा॰ न त कायाँ पालेबिनता वाचीपे गस्य चल्लक्ष । भोजनसमय एव बद्धवीभूतेषु कार्खाचमेषु । युक्तराद्याः चसाद्य दात्रता ।

पात्रे समित ति॰ पात्रं भोजनकात वा स्विमाः सङ्गतः पात्रेसिन सनुक्षः। श्कार्यकाचे समितः सङ्गतः सङ्गतेषु। युक्तरोद्याः स्वयाद्युदात्तताः। 'स पात्रेस-मितोऽन्यतः भोजनान्त्रिचितो न यः" तिकाः ''निधाय-इदये माप यः परं यंचित स्वयम्। स पात्रेसिनतोऽस स्वादिति" यहसाः उक्तवस्ये पुरुषियेषे स।